

عنوان مقاله:

تحلیلی بر مولفه های توسعه درون منطقه ای استان سیستان و بلوچستان

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم جغرافیا و برنامه ریزی، معماری و شهرسازی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

لیلا مشکانی - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه شهید بهشتی

مژگان فرج زاده - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه شهید بهشتی

مریم قدیری - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر به هدف بررسی میزان توسعه یافتگی هر یک از شهرستانهای استان بر مبنای شاخصهای مرکب که از آن به شاخص توسعه پایدار نیز یاد میشود انجام گردیده است. بر این مبنای 16 شاخص ارایه شده در سالنامه اماری 1391 این استان به روش سلسله مراتبی سه شاخص کلی استخراج گردیده که نتایج آن بیانگر بالاترین نمره توسعه در شهرستان زاهدان بارتبه برابر با 0.115 می باشد لازم به ذکر است که پایین ترین میزان توسعه در استان متعلق به سیر سروان و زابلی هر یک بارتبه 0.048 می باشد تفاوت رتبه توسعه شهرستانهای باتوسعه بالاتر در مقایسه با رقم توسعه شهرستانهای باتوسعه پایین نشانگر وجود شکاف معناداری میان سطح توسعه در مناطق زیستی استان مذکور می باشد

کلمات کلیدی:

توسعه ، پایداری ، سلسله مراتبی ،

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/336644>

